

Příloha 4

Motivační text – Jak je to se zubním kazem

Zub je moc složitá stavba, skoro jako hrad. Má kořeny, které jsou pevně zapuštěny do čelistí jako základny hradu do země. Potom má kanálky, ve kterých je živo jako v hradních chodbách. Jenomže v nich neběhají dvořané a kuchtíci, ale proudí krev a procházejí nervy. Místo zdí má takový zub kostěnou zubovinu, a aby byl pevný a řádně chráněný, má bílou korunku s velice tvrdou sklovinou, která je něco jako hradby. Bílá korunka se sklovinou je vidět v puse, ostatní je schováno v dásních. Bakterie ze zbytků jídla a nečistoty narážejí jakoby ostrým kopím na zoubek a snaží se v něm prorazit otvor, kterým by mohly vniknout do hradeb skloviny. Na pomoc jim přichází čokoláda, která změkčuje hradby a volá bojovné bakterie na zvlášť snadno dobývatelná místa. A což teprve tvrdé bonbóny? Ty svými ostrými hroty buší do skloviny jako kladivem. Jednoho dne útočníci sklovinu prorazí, bakterie se dostanou do zubu a vyhlubují v něm postupně díru, která čím je hlubší, tím je blíž nervům probíhajícím uvnitř zubu. Nervy ucítí, že se díra prohlubuje, že se k nim blíží dobyvatelé a začnou volat o pomoc. Zařídí to tak, že zoubek bolí.

Jak a proč se čistí zoubky

Zuby jsou zasazeny v dásních skoro zrovna tak jako kedlubny v záhoncích. Mají dokonce i kořeny jako kedlubny. A nemyslete si, že na záhoncích je špína a v puse nějak čisto. Představte si, co za celý den sníte! To všechno se rozkouše a z toho zůstávají v puse zbytky a nečistota. Zbytky se schovávají mezi zuby v místech, kde vyrůstají z dásní a ulpívají na zubech. A nejsou to jen tak ledajaké zbytky. Mohou v nich být i bakterie. To jsou takové malilinkaté potvůrky, které nejsou okem vidět, a ty způsobují různé nemoci. A když je jich hodně, pustí se do zubu a za nějakou dobu v něm vykousou díru. No, a to pak začne trápení a naříkání. Co si s nimi počít? Je to přece snadné. Čistit si pořádně zuby, a to po každém jídle kartáčkem a zubní pastou. Nestačí jen tak šup sem šup tam a konec. S čištěním zoubků je potřeba si pořádně vyhrát. Vždy od dásně (od červeného) ke korunce (k bílému), hezky zepředu i zezadu, zprava doleva, nahoru i dolů dělat malinké kroužky kartáčkem v puse, až je všechna nečistota pryč. Až je čisté každé místo a až se to v puse bělá jako na louce plné kopretin.